

Tansen Times juni 2010

Vi har snart fullført det første halve året i Tansen og kjenner oss hjemme i Tansen nå. Livet i Tansen er rolig og behagelig. Her er ikke mange bilhorn som tuter eller diskomusikk i gatene. Her er det Skaperens egen musikk som bryter stillheten; Om morgenen galer hanen klokka fem. Om natten bjeffer hundene, og om kvelden spiller gresshoppene.

Gunnar tilbringer det meste av tiden på sykehuset. Dagene begynner allerede før åtte og er ikke over før nærmere halv seks. Pasientene strømmer på i hundrevis til poliklinikken hver dag. Det finnes ingen fastleger i Nepal, og derfor må befolkningen oppsøke sykehuset for å få sjekket sitt blodtrykk, blodsukker eller for svangerskapskontroller. Det går unna på poliklinikken med alle mulige tenkelige symptom. Det er «eksotisk» å bli kjent med nye sykdommer som ormesykdommer, spedalskhet, tuberkulose utenfor lungene....Språket er en utfordring. Forleden skulle jeg spørre en pasient om fargen på oppspyttet fra lungene. Det må være ganske festlig å være pasient på Tansen med alle disse «hvite» doktorene som stotrer på nepali. Denne gangen spurte jeg pasienten om kyllingens farge og ikke oppspyttets farge... Men han svarte likevel at «kyllingen» var hvit....

Evelyn tilbringer mye av tiden hjemme med barna. Her er det ingen barnehage, men vi har en flott barnepike som kommer hjem til oss noen ganger i uka. Barna trives godt, de er nyskjerrige på språk og kommuniserer stadig mer på engelsk med sine nye venner. Etterhvert er målet at Evelyn får mer tid til å engasjere

seg i arbeidet ved sykehuset. Det var en ganske stor overgang for Evelyn fra å være fulltids-språkstudent siste høst til å ha hverdagene i hjemmet. Samtidig er det en stor velsignelse og glede å være så mye sammen med barna.

Vi må fortelle den gode nyheten at språklæreren ved Tansen sykehus ble kristen for få uker siden. Han er en mann på omkring 60 år og har undervist utlendingene ved sykehuset i over 30 år.

Foranledningen var at kona forsvant noen dager, ble funnet, innlagt på sykehus, utskrevet i god form.

Like før hadde hun hatt drømmer om lys og mørke og om at hun skulle forsvinne. Denne hendelsen ble så betydningsfull at begge to valgte å bli kristne,

og de er nå aktive i en av menighetene i Tansen. |

Gunnars far, Roald, døde 9.mai av blodkreft, 71 år gammel. Derfor reiste vi hjem til Norge via 17.mai-feiring i Kathmandu (bildet over til høyre). Det har vært godt å få være sammen med den nærmeste familie i sørgetiden. Samtidig gleder vi oss til å reise tilbake til Tansen 11.juni.

Vi takker for omtanke, forbønn, økonomisk støtte og mail-kontakt. Om det er noen som har problemer med å få utgiftene til å strekke til, kan vi varmt anbefale å støtte arbeidet til Tibetmisjonen i Nepal.

Les mer på www.tibetmisjonen.no eller blog: <http://mollestad.blogspot.com>

Beste hilsen Evelyn, Gunnar, Markus (4,5) og Marie (3).

